

[Veistrup.]

derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke ønsker at være med til Nedsættelse af det foreslaaede Udvalg, og at jeg derfor ved den endelige Afstemning her i Tinget vil anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Finansministeren (Bramsnæs): Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som udtalte, at selv om man nedsatte dette store Udvalg, var der alligevel Mulighed for, at de direkte interesserede Erhvervsrepræsentanter kunde forhandle med Administrationen, skal jeg sige, at det forekommer mig dog, at dette vilde være en Dobbeltforhandling, som neppe vilde være formaalstjenlig, og jeg synes, at jo mere direkte man kan forhandle om den Slags Spørgsmaal, desto bedre er det; de Forhandlinger, der skal føres om disse Forhold, tror jeg føres allerbedst med de Folk, som har med Tingene at gøre indenfor de paagældende Erhverv, og det vil sige indenfor baade Produktionen og Handelen. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maa ikke glemme, at ogsaa Produktionen er interesseret; der er naturligvis ved Udvalgets Sættelse taget *noget* Hensyn til Produktionsinteresserne, men det er dog Handelen, man først og fremmest har taget Hensyn til. Men jeg tror altsaa, at direkte Forhandlinger har større Udsigt til at bringe tilfredsstillende Resultater end Forhandlinger gennem et Udvalg med den foreslaaede Sættelse.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at hvis der kom et saadant Udvalg, kunde Udvalgsmedlemmerne maa- ske overbevise Administrationen om, at enkelte Ting kunde gøres paa en anden Maade, og at det var noget, der var værd at stræbe efter. Jeg tror, at noget saadant er foregaaet adskillige Gange under de Forhandlinger, der hidtil er ført med Erhvervene om Lovenes Udformning og Gennemførelse. Erhvervene har sikkert paa adskillige Omraader været i Stand til at overbevise Administrationen om, at en Ting kunde gøres bedre paa den og den Maade, og jeg er aldeles sikker paa, at Administrationen paa ingen Maade er ked af at blive overbevist om den Slags Ting, men netop er glad ved at faa en saadan teknisk-sagkyndig Vejledning. Jeg er i hvert Fald ganske sikker paa, at de Forhandlinger, der er ført, siden Loven om Afgift paa stærke Drikke blev gennemført, paa mangfoldige Omraader har bevirket,

at Erhvervene har faaet direkte Indflydelse paa, hvordan Kontrolreglerne skulde udformes og gennemføres.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) var jo Modstander af Lovforslaget, som det foreligger, og paa dette Punkt er vi altsaa enige. Det ærede Medlem benyttede Lejligheden, jeg vil ikke sige til en længere Tale, men dog til at komme ind paa noget, som foregik under Behandlingen af Restaurations-Skattens Ophævelse. Det kunde i og for sig være fristende at følge det ærede Medlem paa denne Vej, men det skal jeg ikke gøre. Det ærede Medlem sagde i øvrigt flere Gange i sin Tale, at han ikke skulde tale om disse Ting; jeg synes nu ikke, han rigtig holdt dette Løfte, men det faar være, som det være vil. Jeg skal søge at begrænse mig saa stærkt som muligt og blot sige til det ærede Medlem, at de gældende Kontrolregler netop er fremgaaet af et nøje Samarbejde med Erhvervene, og jeg tror ogsaa, at Erhvervene paa dette Punkt er tilfredse. At Erhvervene ikke er tilfredse med Beskatningen som saadan, kan man ikke undre sig over. Ingen kan forlange, at Erhvervene skal være tilfredse med en Beskatning, der rammer deres Omraade; men det, man kan vente de kan være tilfredse med, er den Maade, hvorpaa Beskatningen gennemføres, og naar det nugældende System skal bruges, tror jeg ikke, Loven kan gennemføres paa en lettere Maade end den, der nu anvendes — det er indrømmet adskillige Gange paa Møder af disse Organisationer, og det er sikkert ogsaa rigtigt. Jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at naar det drejer sig om, hvor stort et Beløb der skal bruges som Erstatning for et andet Beløb, som falder bort, kan det ikke nytte at gaa til Erhvervene og spørge dem derom, det maa Regeringen og Rigsdagen alene tage Ansvar for. Det, man kan forhandle med Organisationerne om, er, paa hvilken Maade Beløbet kan tilvejebringes. Der var den Gang nogen Strid om Fremgangsmaaden, og det ærede Medlem mindede om, at Bryggerierne kom med et Forslag, som jeg erklærede kom noget sent. Det er vist ogsaa rigtigt, at hvis Bryggerierne havde haft virkelig Interesse i Forslaget, vilde de være kommet noget før med det, for det vidste de godt var nødvendigt.

Nu er Spørgsmaalet, hvad der skal gøres senere, og det spurgte det ærede Medlem mig direkte om. Det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om nu; jeg kan kun sige, at hvad der til sin Tid skal tages